

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.

INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emerich Lesner,
Helmrich Schalek, Rudolf Mosso.
A. Oppelka Nachf., Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marolij & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o colonă 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tariful și învoială.

RECLAME pe pagina a 3. a o
seriă 10 cr. séu 30 banl.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X I I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
străinătate și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. séu 15 banl. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 237.

Brașov, Vineri 30 Octomvre (11 Noemvre).

1898.

„Perioada de aur“ a Jidanilor.

Dilele trecute un mare diar israelit din Londra dicea, că perioada de ađi cu drept cuvânt se pôte numi „perioada de aur a Jidanilor din Ungaria“. Aceeași foiă arătase, cum „cei mai distinși Israeliti“ din Budapesta au știut la timpul său să pornescă o mișcare, al cărei rezultat a fost reforma legii instrucțiunii populare, făcută indirect în avantajul Jidanilor; cum, mai departe, Jidani au știut încetul pe încetul să scotă din camera ungară pe toți deputații antisemiți din perioadele electorale trecute, trântindu-i la alegeri și făcându-și astfel o cameră după gena și sprincena lor; cum Jidani ca redactorul lui „Pester Lloyd“, Max Falk, reșosatul Wahrmann etc., „prin influința lor la curtea împărătească, prin tactul lor minunat“ etc. au știut să câștige „merite neperitoare pentru cauza Jidanilor din Ungaria“.

Astfel încetul pe încetul, lin și pe nesimțite, Jidani au știut să se facă stăpâni asupra situațiunii în Ungaria. Pressa este ađi în mâinile lor și pot lucra necontrolați; pe magnații ungru și-i-au făcut tributari, împrumutându-i cu bani și astupându-le prin această gura pentru tot-deuna; esportul celor mai principale produse ale țerei, multumită „bunelor raporturi, în cari se află cu magnații“, l'au monopolizat ei; comerțul de bani și de mărfuri peste tot se află în mâinile lor; cele mai estinse și roditore moșii din inima Ungariei au început de-ase-menea să ajungă în mâinile lor.

Marele diar israelit din Londra a avut deci totă dreptatea, când a zămit perioada de ađi „perioada de aur a Jidanilor din Ungaria“, căci nu credem să mai existe un stat, în care elementul israelit să se fi avântat la o putere și influință atât de mare, ca în statul ungar.

Dér decă acesta este pentru Israeliti din Ungaria perioada de aur, nu peste mult, de cumva împrejurările politice vor continua de a-i favorisa ca până acum, ei își vor forma și „perioada de diamant“. Aceasta va fi atunci, când și în privința națională vor imprima acestui stat caracterul rasei lor.

În direcțiunea acesta pare a se fi și început dezvoltarea lucrurilor și încă într'un mod destul de simțit. Mai ales de când cu ridicarea confesiunii israelite la rangul confesiunilor recepte, tot mai dese sunt ca-surile, în cari Jidani încercă să-și ridice capul peste ceilalți, manifestându-se ca rassă de sine stătătoare și încă cu mari aspirațiuni.

Caracteristic este, că începutul se face întot-deuna în Budapesta, unde se află puterea și centrul Jidovismului. Tocmai acum se plânge o foiă catolică maghiară, că Duminica trecută, cu ocaziunea adunării generale a comunității israelite din capitala ungară, noul președinte ales, Sigismund Kohner, a ținut un discurs, în care a declarat, că el mai întâiu de toate este israelit, în a doua liniă e parochian și numai în a treia liniă e patriot. Această enunțiațiune a făcut-o șeful jidan ca de-visă menită a fi urmată de elementul jidovesc, ér adunarea l'a aprobat și aplaudat.

Cu alte cuvinte, președintele comunității israelite din Budapesta dă Evreilor sfatul să țină înainte de toate la legea lor, în a doua liniă să se dedice pentru prosperarea instituțiunilor rasei lor și numai în a treia liniă să-și aducă aminte și de patriă.

Foiă catolică, de care am amintit mai sus, își exprimă mirarea, că o asemenea enunțiațiune n'a fost remarcată de nici una din foile un-guresci, pe când astă-vară, când con-tele Ferdinand Zichy făcuse la o

anumită ocaziune declarațiunea, că el este mai înainte de toate catolic, întregă pressa maghiară i-a sărit în cap, acuzându-l chiar ca nepatriot.

Ce să-i faci, decă perioada de ađi este „perioada de aur a Jidanilor din Ungaria“. Lucrurile au ajuns departe, ce-i drept, și vor ajunge încă, dér catolicii maghiari, tocmai așa, ca și ceilalți conaționali ai lor, n'au să învinovățescă pentru asta pe alții, decât pe ei înșiși. Împreună au lucrat, prin uneltilor lor de maghiarisare, la instreținerea naționalităților de oătră Maghiari, ér urma rea a fost, că au trebuit să caute sprijinul Jidanilor, pe cari i-au menajat și întărit.

Acum pörte consecențele, cari de sigur, că încă de aci înainte vor fi mai amare pentru ei.

Ce mai vor öre?

„Pester Lloyd“, gazeta guvernului scrisă în limba germană, aduce éráși o plăcută surprindere pentru cetitorii săi perciunato-maghiari.

Ea spune, că din incidentul alegerii metropolitului bisericii române gr. or., ce se va face în curând, prin cercurile politice din Judapesta se indică mult asupra deosebirei nemotivate dintre statutele bisericii sêrbesci și ale bisericii românesci. Prin urmare se accentuează necesitatea de a-se regula organizarea ambelor biserici în mod unificat.

Oficiosul „Kel. Ért.“, leib-organul lui Jeszenszky, află și el, că deja la „locurile competente“ s'au făcut în privința acesta studii asupra ambelor biserici din punct de vedere al dezvoltării lor istorice. Studiile acestea n'au fost concretisate încă în măsurile ce ar trebui să se iee, dér ele duc „la regularea acestei cestiuni förte importante din punct de vedere al intereselor statului“.

Cu alte cuvinte, guvernul un-guresc pregătesce un mare atac în contra bisericii române greco-orientale, căci ce ar vré el prin acele studii, despre care vorbesc foile lui. Suntem curioși a vedé în ce direcție se va regula cestiunea despre care se dice, că e förte importantă „din punct de vedere al intereselor statului“. La totă întâmplarea, vorba este de-o estrem de gravă afacere, care privesce direct pe toți Români.

In cestiunea arendărilor moșilor fondului religios din Bucovina.

În parlamentul vienes prezentase la începutul acestei sesiuni deputatul bucovinean D-l Dr. George Popovici o propunere, prin care provoca guvernul de a lua măsurile potrivite, ca țărani bucovineni să fi favorizați la arendările moșilor fondului religios. D-l Dr. Popovici a lansat propunerea sa ca un remediu în contra miseriei agrare, ce începe a se stabla în Bucovina.

Acum vine „Buk. Post“, organul baronului Neoulae Mustatza, și combate propunerea d-lui Popovici pentru motivul, că ea contravine principiilor, ce le profesază partidul român din Bucovina privitor la autonomia bisericească.

Un membru al redacțiunii noastre a avut ocazia să aibă o întrevedere cu d-l deputat Dr. G. Popovici. Deputatul bucovinean crede, că organul baronului Mustatza greșesce. Propunerea nu are nimic a face cu vederile programatice ale partidului în cestiunea autonomiei bisericesci: Ea e pur și simplu un demers în favorul țărâ-nimei, o măsură în contra speculanților capitaliști, cari exploatează în mod nerușinat arendele fondului religios. D-l Popovici are intenția să elucide cestiunea în o serie de articoli, ce vor apăré în „Patria“ din Cernăuți.

Deputatul bucovinean e decis să se presente cu această cestiune și înaintea forului alegătorilor săi, convocând o adunare a țărâ-nimei bucovinene și crede, că nu va fi desăvuat.

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Un om rău.

Schiță, de Marin Stroescu.

E vară. Sorele lăcesce argintind acoperisurile de trestia ale caselor văruite. Pe ulița largă țărina până la glesne te arde la tălpi. Cumpenele puțurilor ridicate, ca nisce găturii de cocostărci scărție din când în când și vârfurile lor se lasă în puț și se ridică a lene. Căni stau tolăniți la umbră și suflă cu limbile scöse. Găinile umbli pierdute prinde burueni. Păsăruicile abia ciripind se îngărădesc pe ulucile umede ale puțurilor. De sus din înălțimile cerului se aude țipetul jalnic al prigorilor.

În marginea satului, singură, casa lui George văruită și încinsă pe la brâu cu o fășă albastră, lată de-o palmă, stă mândră pe popii ei cărâmișii. La spatele ei, grădina cu pomii plăcați spre pământ de greutatea fructelor, par' că dorm în zăpușala vremii. La fruntele din stânga, porumbarul cu capul strimb se sprijine de trestia acoperișului casei. În mijlocul maidanului George, cu capul gol având pletele fumurii lăsate pe spate, în cămășă albă

ca un fluture, încinsă cu brâu roșu, amenință cu degetul pe Stanca, nevasta lui, șgrebuită lângă pârleaz.

— Să nu te mai aud vâicărindu-te așa! Că întru în păcate cu tine! Numai tu ai copii? Altora nu le ia stăpânirea băeții? M'ai scos din fire! Totă ziua plângi, totă nopticica te vaeți. Ți-s'au uscat ochii în cap. Să nu te mai aud! ai înțeles?

— Ce-ai tu cu mine, creștine? Veđi-ți de treba ta. Ori nici ađi sfânta Duminică să nu-mi ticnescă? Ochii mei sunt, n'ai tors tu pe ei! i-oi pierde?! ducă-se pe pustii, decât așa!

— Stanco, Stanco îți faci de cap, atăta-ți spun. Nu-mi place să te vđ plângând, ca o nătângă, m'ai înțeles? Să nu te mai vđ așa, că se întâmplă lucru dracului. Veđi tu colo, îți pisez capul cu muchia toporului, ca la un șarpe. De când s'au dus fiu-tău la miliția nu mai am o și de odihnă.

— Ce-ai cu mine George? Nu pot să mă țin, nu pot. Când mă gândesc la copilășul nostru, în care ne sprijineam ochii și tu și eu, când mă gândesc cum l'am crescut pe brațele astea și cum l'am în-

grijit pân' acum, Dómne, Dómne... ard în foc, veđi ard în foc...!

— Să nu te mai aud, să nu te mai aud, cătea! Plângi... plângi cöbe, n'ai mai fi fost pe pământ! Piei din ochii mei!...

Așa e George, rău, rău Dómne feresce. De când Neguțu fiu-său a plecat cântând și chiuind la pustia de miliția, George e nemulțumit de toate, neastempărat, nu-și mai găsesce loc nicăiri, n'o mai pöte vedé în ochi pe Stanca, par' că ea l'a gonit din casă. Într'un an i-s'a încrețit fața, ca în dece. Rău, Dómne feresce, toate alea îl necăjesc, nu-i vine să s'apuce de nimic, umblă prin prejurul casei blodogorind fără să l'înțelegă nimeni, ce spune, injură, clipește repede din ochi și caută certa cu luminarea.

Stanca i-a aflat obiceiul și umblă bi-nișor pe lângă el să nu-l necăjescă. Numai când George s'a mai dus dimprejurul casei, ea își dă drumul și plânge, plânge de par' că i-ar fi murit fiu-său.

Gând îl zăresce, se șterge și se dă după trebă, dér ochii-i roșii o dau de gol și ér certă, ér necaz, ér că o omöră ca pe o cătea, ér năpaste, piazză-rea, cöbe în-

cuibată în casa lui, mörte prefăcută în femeia rea și câte îi trăsnesce prin cap, câte-i vin în gând.

— Creștine de Dumneđeu, n'ai inimă! E băiatul tău.

— Ajunge! de nu l'aș mai vedé! Pré mai amărit!

Nu e cămășă, nu e lucru rămas dela Neguțu, cu care să nu vorbescă Stanca în toate zilele. Nu e cărare, pe care să n'o întrebe de când n'a umblat Neguțu pe ea. Nu e om, cu care să nu vorbescă de fiu-său. Și möre de mila copilului, când vede, că George, ca un căne, nici nu vré să mai audă de dănsul. De multe ori stă în tindă cu furca în brâu și uită să mai tórcă dășă cu gândul și se tot întrebă, de ce o fi George așa, de ce i-se urcă sângele în față, scărănesce din dinți și se necăjesc, ca un căne turbat, când o vede pe ea plângând?

De câte-ori l'a întrebat ce are, el i-a răspuns răstit, rău, ca la o străină. Nu pomenesce nimic de Neguțu. O fi aflat ceva de el? I-o fi murit copilul și ea nu scie nimic. Și tot așa gândindu-se mintea-i se incurcă, își uită de toate și ér isbucnesce

Cui îi trebuie liturgiă maghiară?

Seim, că pentru a mijloci introduce-rea limbei maghiare ca limbă liturgică în bisericile greco-catolice, s'a constituit un comitet regnicolar, în frunte cu Szabo Jenő, membru al camerei magnaților. Acest comitet a pornit o mișcare în totă țera cu scop de-a aduna cât mai multe subscrieri de-ale „Maghiarilor greco-catolici” pentru petițiunea, ce vor s'o înainteze Vaticanului. După cum spun foile din Budapesta, subscrierile s'au și adunat, comitetul le a arangiat deja și a și luat măsurile de lipsă pentru a înainta Vaticanului petițiunea pentru introducerea limbei maghiare ca limbă liturgică în biserică.

Statistica subscrierilor adunate a făcut pe șovinistii maghiari să-și perdă multe iluzii, deore ce nici pe departe nu li-a succedat așa, cum credeau ei.

Pe când în diecesa Muncaciului și a Eperješului, dice „Egyetértés”, cererea pentru limba liturgică maghiară a fost scrisă de toți indivizii trecuți de 15 ani, pe atunci din diecesa română unită a Oradiei marî numai credincioșii din comuna Măcău și alte trei comune din jurul aceia au cutezat să subscrie petiția, deși în această diecesă se află, după fôia unghurească, 20,000 de „Maghiari greco-catolici”, grupați în 28 parochii matre și 67 filie. Din diecesa Gherlei și a Blașului n'a subscris petiția *absolut nimenea*, deși fôia unghurească scoie, că și în aceste diecese se află 12,000 de Maghiari și Săcui gr. cat. „îmbrăcați în jococ valah”.

Fôia șovinistă se preface a crede, că numai sub presiunea „terrorismului” exerciat de episcopii acestor diecese n'au cutezat „credincioșii maghiari” să subscrie petiția; ba merge și mai departe și ia împrerjarea această drept dovadă a „ne mai pomenitei libertăți”, de care se bucură naționalitățile din acest stat, putend să desnaționalizeze cu forța pe Maghiari!

Din espectoratiunile foiei unghuresci, ori cât de ridicule ar fi, reese lămurit un lucru: că adevărat șovinistii maghiari chiar de pe-acum proiectează înființarea de biserici gr. cat. cu limba liturgică maghiară nu numai pentru Rutenii renegați, ci și pentru Românii, deși aceștia, cu excepțiunea celor dela Măcău, s'au ferit ca de ciumă a subscrie petiția din cestiune.

Din dieta ungară.

(Afacerea Dessewffy).

Ședința dela 8 Noemvre n. a dietei ungare a fost foarte șgomotôsă. Cea mai mare parte a ei a fost ocupată de discușiunile infocate, ce s'au făcut în ședința închisă asupra afacerii Dessewffy, cu care prilej s'au ivit scenele cele mai turbulente.

Îndată după deschiderea ședinței a luat cuvântul *Szentiványi* Arpad, care a fă-

cut guvernului propunerea, ca afacerea Dessewffy să se pună la ordinea zilei într'una din ședințele deschise ale camerei, pentru-ca astfel agitația produsă de această să se scôtă odată din cercul discușiunilor pasionate. Partida guvernului însă n'a voit să primescă propunerea această, de unde a urmat *ședința închisă*. Eță ce s'a petrecut în această ședință:

Makkfalvay: spune, că de când Iuliu Lukats a pus pe tapet afacerea Dessewffy, întreaga opiniune publică o discută cu multă neliniște. Acusa ridicată în contra ministrului-președinte o cuprinde în patru puncte. Meritul lucrului nu este acela, că presiunea oficială a lui Banffy față cu Dessewffy a rămas fără rezultat, ci faptul, că Banffy, ca ministru-președinte a voit nu numai să forțeze pe Dessewffy ași călca cuvântul dat, ci să l facă a abusa de puterea lui de fisolgăbiru, ceea-ce vătămă îndoito legea. La această se mai adaugă, că ministrul-președinte s'a amestecat atât în cercul de influență al ministrului de interne, cât și în al ministrului de justiție. Aceasta constituie o *omnipotență ilegală*.

Ministru-președ. **Banffy**: Năgă, că ar fi cauză pentru a-se ține ședința închisă Afacerea din vorbă nu trebuie trasă în discușiune publică, căci în ea nu-i nimic din ceea-ce se dice, că ar constitui o afacere politică și de onore. Neg, că ași fi cortsit din oficiu. Am lucrat numai ca conducător al partidei liberale, er nu ca ministru-președinte.

Endrey: El are două suflete!

Lakatos: Cine-l plătesce?

Banffy: Fiă-care conducător de partidă are drept la această; am și eu dăr acest drept. Interesul țerii cere conducere unitară. În toate statele din Europa se întâmplă așa. Nu s'a întâmplat nici un abus.

Iuliu Lukats: Este adevărat, că lui Dessewffy nu i-s'a întâmplat nici un rău, însă d-l ministru-președinte nu s'a retras față de el decăt atunci, când presiunea lui n'a avut rezultat. De altfel întreaga procedură a fost de așa, că decăt fisolgăbiru din cestiune ar fi fost mai puțin consciențios și om sêrac lipit pământului, atunci s'eu trebuia să renunțe la condiția lui, s'eu să vină în conflict cu cuvântul dat.

Coloman Tisza: N'are loc ședința închisă. Nu s'a dovedit, că Banffy ar fi voit să facă pe Dessewffy a-și călca cuvântul. Până când Banffy va rămâne omul, care este ađi: *noi îl vom urma*, căci alegerea între el și opoziție nu ne este grea. Banffy a avut drept să facă ceea-ce a făcut.

Ministru Perczel și deputatul guvernamental Gajári apără de asemenea pe Banffy contra învinuirilor ridicate de opoziție. Gajári dice, că la ce folos guvernul este mereu bruscat cu aceea, că a cheltuit bani publici la alegeri. Și opoziția face asemenea.

Conte Al. Karolyi: Se pôte, că pen-

tru partida națională s'au făcut jertfe. Este însă deosebire în lucru. Guvernul a cheltuit *bani publici*, partida națională însă bani privați. De alt-fel n'am cauză a discuta cu Gajári.

Gajári: Sunt vrednic de cinste bărbații gata de jertfă. Conte Karolyi însă n'a meritat respectul, ce-l dau bărbaților gata de jertfă.

Conte Karolyi: Nu știu, decăt a fost o glumă prôtă, s'eu o gugumăniă ceea-ce a đis Gajári. Acuși ne vom trage sêma.

Szentiványi: Karolyi a jertfit pentru patrie, Gajári a primit dela patrie jertfe.

Ivanka: Diaristii subvenționați fac mult pentru patrie.

Szalay: dice, că Banffy trebuie să-și ia pedepsă și să se pocăiască. (Banffy părăsesce parlamentul).

F. Bolgar: D-le președinte, închide ședința, decăt d l ministru-președinte se depărtează. Aceasta e afacerea lui.

Rakovsky: Nu rămâne nimic altceva, decăt *să pâlmuim*. (Strigări în stânga: *Las și nemernic*).

Intr'aceea conducătorul partidei populare Molnar, respinge acușele, că partida populară ar fi folosit la alegeri bani din străinătate. Pe când se spunea această, Banffy reîntră în sala dezbaterilor. Un mare șgomot se produse. Strigări: *afară cu el, afară cu el! Ce mai caută aici!* Deputații din dreapta se îmbuldesc și iau poziție în mijlocul salei, încunjurând pe ministrul-președinte. În mijlocul marelui șgomot, președintele închide discușiunea.

*

Mai amintim, că în urma luptelor înverșunate dintre guvern și opoziție, deputatul guvernamental Al. Blaskovich a eșit din partida liberală, motivându-și eșirea cu aceea, că ađi în sensul strict al cuvântului *se legalizează imoralitatea politică*, și această în urma atitudinii observate de partida guvernului.

Scandal în parlamentul din Viena.

În ședința dela 8 Nov. a parlamentului central din Viena, s'a continuat dezbaterea asupra propunerii de a-se pune în stare de acușiune ministerului Badenii. Șe dința s'a început în mijlocul unui mare șgomot și s'a sfârșit cu scandal.

După-ce s'a respins propunerea cu 155 contra 84 voturi și când părea că spiritele s'au mai liniștit, se ridică deodată Wolf și ținu un discurs foarte vătămător pentru Poloni, numind pe aceștia „popor de licăi”. Numeroși deputați poloni și cehi se întorseră cătră Wolf strigându-i:

— *Mișel miserabil!* Un astfel de om ticălos trebuie pâlmuit! *Lump prusian! Spion prusian!*

O parte a deputaților se aruncară asupra lui Wolf, ca să-l amenințe, Germanii însă îl încunjurară. Wolf privea

scena riđend și rêsucindu-și mustățile, încercând de repețițe-ori să vorbescă. Deputații din dreapta cerură, ca lui Wolf să i-se detragă cuvântul, însă președintele nu li-a împlinit voința până când în fine ministrul polon se duse agitat la președintele Fuchs și amenință, că întregă dreapta va părăsi parlamentul, decăt lui Wolf nu-i va detrage cuvântul. Președintele a cedat și li-a împlinit cererea. Atunci polonul Kubik se vîri cum-va lângă Wolf și dela spate îi aplică o lovitură atât de puternică la ceafă încăt Wolf se clătina și *cădu până la a treia treptă*.

Se ridică îndată Dasinski și protestă energic în contra expresiunilor vătămătoare la adresa Polonilor.

Wolf: D-ta nu ești atât de hăbăuc, ca să nu știi, că n'am înțeles așa.

Dasinski: Protestăm din adencul sufletului nostru. Poporul acesta muncesce cinstit în Moravia, Silesia, Vestfalia, America de nord, Saxonia, aici în Viena; lucrază pentru fabricanții germani, cari susțin pe Wolf.

Wolf: Ești un mișel mincinos! Ești un miserabil!

Dasinski: Da, te susțin prin premii naționale.

Wolf: Ești un mișel și mincinos!

Gnievos: Un astfel de om mârșav și derbedeiu, nu pôte vătămă națiunea polonă.

Afacerea se va sfârși c'un duel între Wolf și Gnievos.

Revistă externă.

Impăratul Germaniei în Spania.

Pentru lumea politică o nouă surprindere pregătesce împăratul Wilhelm. El și-a scurtaț deodată călătoria în Orient și întorcerea spre casă nu și-o va mai face prin Italia, ci prin Spania. Trecend peste trei mări, Mediterană, Atlantică și Nordică, împăratul Wilhelm va debarca în Cadix, făcend o scurtă vizită pe pământ spaniol. Visita această se crede, că ar fi o demonstrație în contra Americii, care cere acum insulele Filipine, la cari rivnua mult și Germania. Afară de această America vré acum să aibă și ea cuvânt hotăritor asupra sorții lumii, ceea-ce turbură circulele împărăției germane și poftele de stăpânire universală ale împăratului Wilhelm. Visita împăratului german va încuragia de sigur pe Spanioli, cari până acum n'au avut din nici o parte scut față cu nesațioșia Americă — Din Madrid se anunță, că escadra spaniolă se pregătesce a primi pe împăratul Wilhelm.

Conflictul franco-ingles. Cercurile diplomatice din Paris sunt foarte neliniștite de înarmările Angliei, și prevéd, că Anglia va cere dela Franca să evacueze și *Bar-el-Gazal*. Anglia tot-deuna a ținut la prin-

în sughițuri și în plânsete de țu-se strînge inima când o auzi.

*

E murgul sêrii. Vacile alergă sbierând și se împart pe la casele ômenilor. Viței sar, sbiară de bucuria, umblă să bage capetele printre garduri, vacile rêspond sbieretelor și își lungesc gâturile pe de-asupra vragnițelor, apoi bagă limba printre nuele și îi mângăe... Femeile cu mâncile suflecate, cu hârdaele în mâni, alergă la vaci, ca să nu scape viței...

De departe se aud venind spre sat sunetele clopotelor și cântecul de fluer al ciobanului, cântec înăbușit de pulberea ridicată în vîzduh de oile, cari vin încet cu capetele în jos ca niscă călugări pocăiți.

O suflare de vînt mișcă frunzele rêsucite ale porumbiștilor. Arborii fășăe ușor de adierea caldă și șgomotul lor se amestecă cu scârțăitul prelung al puțurilor și cu lătratul-miorlăit și leneș al cânilor din sat.

În fața casei lui George se opresce o căruță și din ea sare un soldat îmbrăcat cu o haină cenușă închisă împodobită cu nasturi aurii. Pe cap o bonetă albastră

trântită pe sprânceana dréptă, în mâna stângă țaresce sabia legată de mijlocul lui cu o curea fărbită și lucioasă. Stanca încremenită se uită prostită în toate părțile, ride la George, care stă inchiordorat, nu-i vine să-și credă ochilor. Ea se apropie încet de Neguțu, îi ia capul între mâni, îl privește și pe-o parte și pe cealaltă și suspinând îl sărută și plânge și er îl sărută: „mamă, mamă, tu nu știi traiul meu de când ai plecat, mai bine mă lua Dumnezeu din césul ala...”

George scrășnesce din dinți, își stînge pumnii, s'ar repeđi la ei și i-ar sfêrima de nêcas.

— Er ai început oóbe, er? m'ai băgat în morment... Și tu ce cauți mă? De ce nu țu-ai vêđut de trebă acolo? Te iei după asta? Ești un nătărău. Plângeți ca muerile!

— Nu tată, mi-a dat drumul și am venit să vê vêđ.

— Destul!...

*

E nóptea târđiu. Cerul albastru cu miliónele i de focuri depărtate privește tăcut pământul cu ochiu-i mare și alb. O

liniște de pustietate e în tot satul. Rađele ochiului cersc albec casele, ulițele și crângurile, mănunchi din rađele lui se furișeză printre ferestre. Neguțu trântit, cât e patul de lung, în casa mare, stă ațipând cu mânilor împreunate sub cap, er George și Stanca s'au culcat pe prispă afară. George par' că a adormit de mult și a intrat în tăcerea nopții, dăr Stanca n'are astêmpăr, se succese pe toate părțile, se scólă, ese în mijlocul maidanului, se uită la lună, pe uliță, la George unde dórme, pe urmă încet, pe furiș cu ochii la prispă se ridică la ferestra casei marî, își pune mâna dréptă la sprâncene și se uită lung în odaia, ofteză și se întoroe la prispă: „dórme bine puil mamei”. Când să se trântescă pe prispă se ridică George și cu ciudă repede la Stanca: „ia veđi, te încalț, de sculăm satul în picioare. Culcă-te odată să nu te mai aud suflând!...”

Din sat se aude din când în când câte un lătrat în vis al vre-unui căne nêcăjit, apoi er liniște cerescă. Stanca ațipesece... „puil mamei... puil mamei... dórme” dăr de-odat tresare..

George se scólă binișor și în vêrful degetelor se furișeză în tindă, pune urechia

la clanța casei marî, apoi uitându-se afară încet, încetinel ridică clanța. Er mai stă, ascultă lung, ese până în pragul tinđii, se aplecă par' că ar asculta pământul, se uită la Stanca... dórme... Se întoroe înapoi, crapă ușa casei marî, pășese încet... întră în odaia, se uită, ascultă... își aude svêcniturile inimei... Se apropie de pat cu ochii la ușa. Fășile luminoșe ale luminii cad pe capul lui Neguțu aședat pe pernă...

George stă plecat pe fața lui, îl privește din cap până la picioare, se plecă binișor, își adie buzele pe fața lui, îl mângăe încet cu mâna, îl mai sărută încă odată..., dă să plece, lacrămile îi curg și-rôe pe obrazu-i încrêțit. Merge cu spatele spre prag și cu fața spre pat și... tot dându-se înapoi de-odată se isbesce de Stanca încremenită la ușa... și tresare.

— Da, ce făcuși George? Ce-i asta? Viseđi?

— Ia fugi încolo și tu nu mai băga toate în sêmă... și ștergându-și fața cu amêndoué mânilor, se perde printre copacii din dosul casei...

(„Conv. Lit.”)

cipiul, că Franca n'are ce căuta în Sudan, ér decât până acum ea n'a cerut ca Franca să evacueze teritoriul, a făcut-o numai pentru-că armele engleze nu biruiră încă asupra lui mahdi. După-ce însă acesta s'a întemplat, ea pretinde cu energie evacuarea lui Bar-el-Gazal. Răspunsul Franței atâră dela ce va dice Rusia. Se asigură, că Rusia va sprigini pe Franca în dreptul său față cu Anglia. — De altfel înarmările Angliei au atras atențiunea tuturor statelor și ele se consideră, ca o amenințare la adresa Europei întregi. Alții însă cred, că înarmările acestea sunt îndreptate mai ales în contra Rusiei, ér la acesta și servește de bun privilegiu și pretext cestiunea Fașodei și Egiptului.

SCRILE DILEI.

— 29 Octomvre v.

Pentru congresul electoral, ce va avé se alégă pe viitorul metropolit român gr. or., a fost ales ađi în Brașov ca deputat din cler d l protopop al Treiscaunelor D. Coltofeanu.

Lueger și statua lui Hentzi. Alaltăeri s'a ținut în Penzing o întrunire a partidului creștin-social, la care a participat și Dr. Lueger, primarul Vienei. Vorbind despre statua lui Hentzi, Lueger duse: „Trebuie să li-se arete în cele din urmă Maghiarilor, că mai sunt încă guverne adevărat austriace. În orașul Buda, unde soldații viteji și-au vèrsat sângele pentru împèrat și patrie, se ridică un monument, așa numit al lui Hentzi. Monumentul acesta este îndepărtat acum, se va aduce la Viena și îl vom ridica aici între stéguri fălăitóre. Spirite al lui Hentzi, mângăie-te, mângăiași-vè spirite ale soților lui, căci stégurile din nou vor fălăi și statua va fi ridicată acolo, unde voi v'ați vèrsat sângele pentru împèrat și patrie și viața v'ați jertfit'o“.

Societatea de cultură macedo-română. Consiliul de 35 ani al societății de cultură macedo-română, întrunit la 25 Octomvre în ședință ordinară, sub presidenția d-lui V. A. Urechia, după-ce a ascultat darea de sémă asupra activității societății care de alt fel a fost spornică, a votat cu unanimitate regulamentul societății, a decis darea unei reprezentații teatrale la 20 Novembre și a unui bal în Februarie. A mai hotărît, după propunerea d-lui Urechia, formarea unui comitet permanent de dómne, cari să adune fonduri pentru societate, și elaborarea unui regulament al acestui comitet.

Conferința contra anarhiștilor este convocată pentru 24 Novembre și, după „Italia“, va ținé ședințele sale la palatul Corsini. Guvernul italian va formula 5 propunerii, cari au fost acceptate deja de o parte a puterilor.

Cutremure de pământ. Din Triest se anunță, că alaltăeri un cutremur tare de pământ, ce a ținut două secunde, s'a simțit acolo la 11 ore și 40 minute de dimineață. — Un cutremur tare s'a simțit la 11 ore și 35 minute și la Zara. La Benicovac, în urma a două cutremure tari, mai multe case au suferit stricăciunii.

Budgetul cultelor în România. Budgetul ministerului instrucțiunii publice pe viitorul exercițiu financiar prevede la cheltuieli suma de 28.000.000 lei, cu un spor de 800.000 lei față de budgetul exercițiului curent.

La serviciul maritim român se lucră actualmente pentru alcătuirea unui tarif direct din Westfalia, provinciile de Rin, Olanda, via Rotterdam-Constanța-Brăila-Galați, pentru toate stațiunile române. Decă acest proiect se va realisa, atunci se va pute expedia de pildă un transport din Colonia cu taxe directe și reduse pe baza unui singur fract direct la Buzău, Ploesti etc.

„Nem lehatt!“ Reuniunea de bine-facere a damelor din suburbiul Iosefin (Bpesta) a voit să dea o reprezentație tea-

trală în 22 și 23 Decemvre a. c. în sala de concerte de acolo cu concursul membrilor dela „Burg-theater“ din Viena. Pentru acesta numita reuniune a cerut permisiunea consiliului orașenesc. Consiliul însă în ședința sa de alaltă-eri a hotărît, că „nem lehatt!“ (nu se póte), „deóre ce nu voesce (consiliul), ca în sala de concerte să se jõe piese nemțesci“.

Mare tempestată cu grindină. Din Salonichi se scrie cu data de 24 Octomvre următoarele: Joi séra elementele naturii și-au deslântuit tótă furia lor asupra orașului nostru, a cădút o grindină mare, cum nu s'a mai pomenit. Tempestățile cele mai mari cu grindină, despre cari amintesc meteorologia, sunt cele din anii: 1697 în Fluitschire, 1703 în Perche, 1822 în Bonn, 1829 în Gazorta în Spania și în 1829 în Constantinopol, pe tóte acestea însă le-au întrecut cea de acum. Grindina cădută acum de curénd la Salonichi a fost, de mărimea lámăelor și grea de câte 250 până la 300 grame. Nu este, aprópe nici o casă, al cărei coperiș se nu fiă total sdrobotit. Coperișul oficiului de vamă, care e acoperit cu tinichea și de desupt de acesta mai are și nesce scânduri gróse de 2 cm., a fost de tot găurit. Norocul, că tempestatea a fost nóptea, de era însă ziua, mulți ómeni ar fi fost omorâți. Coperișele de țigle sunt formal măcinate, tóte ferestrele sdrobite și în casele fără coperișe plóia torențială le-au umplut. Paguba este enorm de mare.

Avis. Dela magistratul orașului Brașov primim următoarele: La medalile comemorative pot reflecta tóți amplexii orașenesci și comitatensi, precum și servitorii în pensiune, cari cel puțin au 10 ani de serviciu. Anunțările, pe lângă arătarea decretului de pensionare, sunt a-se face până la 12 Noemvre, 10 ore a. m., în oficiul primarului orașenesc.

Obiecte aflate. În decursul unei luni Octomvre au fost aflate în gările și cupele tramvaiului dela Brașov, următoarele obiecte, pe cari păgubașii le pot ridica dela direcțiunea tramvaiului: un baston de trestia, o umbrelă, un sbiciu, o umbrelă de mătăsă și altă umbrelă numai pe jumătate de mătăsă.

Teatru german. Deséră se va da comedia „Mädchenschwüre de Moser.

De închiriat se află o odaie bine mobilată, relativ destul de efină și cu serviciu prompt, în Strada cimitirului Nr. 10, vis-a-vis de gimnasiul român.

Alegerile în comit. Făgărașului.

— 8 Noemvre 1898.

Onorată Redacție! O frumoasă probă de bărbăție română — avénd în vedere trecutul — au dat alegătorii români din cercul Branului în 7 Noemvre n. în Tohanul-vechiu, unde s'a făcut alegerea a trei membri în congregația comitatului Făgăraș.

Din parte oficiósă a pășit ca candidat protopretorul cercului Bran, George Urdea, apoi medicul comunal Simion Stoica din Bran și notarul cercual Bako Károly din Tohanul-vechiu.

Românii ținénd cont de poziția protopretorului George Urdea, care în acest oficiu a fost numai de curénd ales, l'au luat în numărul candidaților lor. Ca al doilea candidat a pășit protopopul Ioan Dan din Zêrnesci ér preotul din Tohanul-vechiu Moise Brumboiș, ca al treilea candidat.

Preotul George Enescu din Moeciul de jos, care voia să candideze și densus, pentru buna reușită în ziua alegerii s'a retras. În modul acesta Românii spriginindu-se frățesce, au pus temelina unui bun început.

Majoritatea voturilor au întrunit'o 1) Protopretorul George Urdea 170, 2) preotul Moise Brumboiș 148, și 3) protopopul Ioan Dan 109 voturi.

Celelalte 84 voturi date s'au împărțit între notarul Bako, medicul Stoica, preotul G. Babeș, etc. Așa candidații noștri au

reușit tóți trei și au fost proclamați de aleși. Acesta spre onórea alegătorilor acestui cerc.

Apatia Românilor va dispáre de pretutindenți pe dată ce conducătorii lor vor sci să-și facă datoria.

Un alegător.

Convocare.

Pe basa încredințării comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ Nr. 418—898, am onóre a convoca pe tóți membrii „Asociațiunii“ și pe tóți spriginitorii culturii poporului român din despărțământul XXII (Turda) la adunarea constituantă, ce se va ținea în 26 Novembre st. n. a. c., la 3 ore p. m. în școla română gr. cat. din Turda vechiă.

Ordinea de ți: 1) Deschiderea adunării prin delegatul comitetului central. 2) Constituirea biroului. 3) Inscrierea membrilor și încassarea taxelor. 4) Alegerea comitetului cercual. 5) Alegerea unei comisii pentru verificarea procesului verbal.

I. Vlăduțiu.

ULTIME SCRIRI.

Lugoș, 9 Noemvre. Erí s'au ținut aici alegerea a 4 membrii pentru congregația comitatensă, și s'au ales tóți cei patru candidați ai partidului național român, și anume: Iuliu Ianculescu, Coriolan Bireescu, Dr. Petru Barbu și Dr. Corneliu Jurca.

Budapeșta, 9 Noemvre. Ađi dieta érăși a ținut ședință închisă în afacerea Dessewffy. Au vorbit Apponyi, Polonyi, Horanszky și Sima din partea opoziției, ér din partea guvernului Lukács, Orley, Stef. Tisza și Max Falk. Horanszky a provocat pe Banffy să dea socotéla asupra casei partidei liberale pe timpul alegerilor. Decă n'o va face acesta, atunci e basată presupunerea, că ministrul-președinte a câștigat banii pe cale imorală.

Bucureșci, 9 Noemvre. S'a răspândit svonul, că ministrul de răboi, generalul Berendeiu, și-a dat dimisiunea. „Constituționalul“ înregistrează scirea, că și ministrul de culte ar fi dimisionat.

Viena, 9 Noemvre. Situația e cât se póte de critică. Cele mai multe diare accentuează, că parlamentul va fi dizolvat și pactul se va introduce pe baza § lui 14.

Paris, 9 Noemvre. Lui „Echo de Paris“ i-se comunică din Toulon, că întrégă escadra din Mediterană a primit ordin, să stea gata de plecare. Fournier, comandantul suprem al marinei, a fost chiămat la Paris.

Varietate.

Eroi pantofului. Tițian, renumitul pictor, deși nu devenise el renumit prin arta lui, totuși cronica îl numesce renumit din cauză, că el în tótă dimineața trebuia să-și dea sémă soției sale, Cecilia, până la cel din urmă crucer. Tițian de altmintrelea era om cu bani destui în buzunar, și fără de aceea și om vial, dér dimineața pe sërmanul pictor îl durea grozav capul, nu dór din cauza, că ar fi avut „Katzenjammer“, ci mai mult din cauză, că își frământa creierii, cum, ore ce să-i mintescă soției sale.

Andrea del Sarto a luat în căsătorie pe o veduvă tinéră, a cărei gelosie nebasată l'a urmărit pe Andrea tótă viața. Înainte de nuntă de multe-ori îl cerceta prietiniții săi, dér după nuntă pe rând tóți l'au părăsit, deóre-ce tóți se temeau de gura rea a soției sale. Când odată Andrea se îmbolnăvi, soția lui temându-se să nu se infecteze și ea, l'a părăsit.

Intemeietorul metodistilor, John Wesley, era un om mariminos, așa că de-odată mai multe femei s'au putut lauda cu atracțiunea lui. Dér l'a ajuns și pe el sórtea.

El încă luă de soție pe o veduvă, care l'a început il chinuia cu gelosia. Mai târziu însă ajunse ea mai mare în casă, așa că odată, când nevasta s'a dus la rudele ei, Wesley scrisese aceluia: Eu n'am părăsit-o, nici n'am mánat-o nici când, dér nici nu o voi chema-o. Și așa și făcu, că nici la înmormântarea ei nu s'a dus Wesley.

Principele Merlborough își inbea soția fórte mult și totuși a trebuit să sufere nespus din partea frumoșei, dér nemilósei și grobianei sale soții, Sara. Odată se certară și fiind-că pe principe nu l'a putut nict-decum scóte din liniștea sa, a încercat totul, ba în cele din urmă Sara și-a tăiat pèrul său cel frumos și l'a pus într'un loc, unde principele trebuia să dea cu ochii de el. Iși póte ori cine închipui ce surprinsă a fost Sara, când după mórtea principelui își află pèrul tăiat între obiectele mai de valóre ale soțului ei. Până când principele a trăit, n'a pomenit nimic despre pèr. Cât de mult se temeai principele de soția sa se póte vedé mai bine dintr'o epistolă a lui, în care scrie: „De present mă aflu în fața unei oștiri de 60.000, care este cea mai renumită óste din lume și are de comandant pe cel dintăi beliduce din lume, dér pentru acesta nici vorbă să mă tem de ei, ca de tine, scumpa mea, când ești infuriată“.

Renumitul scriitor Addison după multă curtezare în sfârșit i-a succes la anul 1716 să ia în căsătorie pe veduva contesă Warwick. Și această nobilă contesă trata cu soțul ei, ca o princesă turcescă cu un sclav. Poporul încă vorbea, că în castelul „Holland-House“ — acesta era reședința lui Addison — afară de singura părechie, al treilea n'ar mai puté locui ca óspe, și mai ales când acela ar fi „pacea“.

Sir Richard Arkwright, inventatorul mașinei de tors, s'a despărțit de soția sa, din cauză, că ea avea deosebită plăcere a-i sdrobi bărbatului tóte modelele.

James Watt, inventatorul puterii vaporului, cu prima soție a trăit fericit, dér cu a doua a pățit'o. A doua soție a lui Watt avea mare plăcere, ca tótă ziua să măture și să prăvuiască. Mătura și cărpa de prav nici când n'o lăsa din mână. Când această femeie mergea séra la culcare și bărbatul ei mai avea ceva de lucru, ori avea vr'un óspe, stîngea lumina dinaintea nasului. Cine scie, póte, că Watt n'ar fi inventat puterea vaporului, decât soția lui nu l'ar fi chinuit atâta, deóre-ce de multe ori treceau săptămâni întregi și el nu eșia din laborator.

Fórte mult a suferit din partea soției sale și Avram Lincoln, care ca și cum ar fi presimțit, că ce-l așteptă în căsătorie. Când era hotărâtă ziua cununiei, nu se prezentă la mirésă. Și când a plecat cu mirésă la cununie, cine-va îl întrebă, că unde merge. Lincoln răspunse: „Mi-se pare, că la iad!“

DIVERSE.

Onóre de tâlhar. Dilele trecute mai mulți făcători de rele au spart și jăfuit nóptea o prăvăliă din Berlin, ér diminéța foile locale aduceau care de care rapóte mai detaliate despre acest jaf arătând, cum s'a întemplat lucrul, cum cu obiectele jăfuite etc. Poliția a pornit cercetare, ca să afle pe tâlhar, dér înzadar. Mai târziu însă, înșiși rufăcătorii au trimis unui diar local o epistolă anonimă ca rectificare, în care se spune: „Rapórtel diarelor despre spargerea întemplată ne vătémă adénc în onórea noastră, deórece obiectele jăfuite prețuesc mult mai puțin, decât s'a scris în diare. Într'un portofoliu, cu durere trebuie să mărturisim, n'au fost 94 mărci, ci numai 61 mărci, ér orologiul furat nu e de aur, după cum ați scris; pe el am căpătat numai 2 mărci“. — Epistola a fost predată poliției.

Trandafir negri. Diarul din Petersburg, „Novosti“ scrie, că unui Muscal, mare amator de trandafir, cu numele Fetisov din Woronesch, după o încercare de 10 ani i-a succes a afla un metod de îngrijire a trandafirilor, prin care face, ca ei să producă flori negre. Se dice, că trandafir de acestia vor fi espuși în Londra.

Literatură.

Cultura Plantelor. Din prețiosul „Manual de agricultură rațională“ al d-lui **George Maior**, profesor la școala centrală de agricultură dela Ferăstrău, în Bucuresci, a apărut în Tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov, partea II. **Fitotechnia sau cultura specială a plantelor.** Acest volum se estinde pe 611 pagini, format mare și conține în text 202 figuri. Cuprinsul e foarte bogat, arătând cu de-amănuntul soiul, modul de cultură, bólele și vindecarea lor etc. pentru fiă care plantă, precum cereale (tot felul de bucate, ca grâu, secară, orz, ovés, orez, mei, cucuruz, hrișcă, etc.); apoi mazere, linte, mazărice, rapiță, mac, șofran hemei, in, cânepă, tutun, cartofi, tot felul de specle hrén, curechi și alte multe. Apoi diferitele plante de nutreț, ca lucernă, trifoi, mohor, cucuruz verde de nutreț, diferitele compozițiuni pentru fenațe și pășuni artificiale etc. Alt capitol tractează despre cultura fenațelor, altul irigațiunii, altul despre pășuni etc.

Pentru fiă-care econom, această carte e de cea mai mare trebuință, putându-i servi ca cea mai bună călăuză în toți ramii economiei sale. Asemenea scrierilor n'am avut până acum în limba română. Tóte gazetele noastre, tóte reuniunile economice, toți bărbații noștri luminați și pricepuți în ale economiei, au salutat cu multă bucuria aparițiunea acestei prețioase cărți, care face onóre literaturii noastre, putend sta față cu cele mai de frunte scrieri de acest fel ale celor mai culte popóre din Europa.

Tuturor economilor români, cari doresc să facă o înaintare în purtarea economiei lor, le recomandăm deci să-și procure această prețioasă carte. Prețul volumului este 4 fl. (trimis cu posta recomandat 4 fl. 25 cr.) Pentru România 10 lei, plus porto.

Din partea întâi **Agrologia**, care tractează despre cultivarea pământului: aratul, seménatul, gunoitul etc. etc., de asemenea se mai pot căpéta exemplare cu prețul de 2 fl. 50 cr. (plus porto recomandat 25 cr.). Pentru ambele tomuri de-odată procurate este a se plăti porto 40 cr.

Se póte procura dela Tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov.

Cursul la bursa din Viena.

Din 9 Noemvre 1898.

Renta ung. de aur 4%	119.50
Renta de coróne ung. 4%	98.—
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	119.30

Sz 8850—1898.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. Járásbíróság, mint tkayvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Furnica“ fogarasi takarékpénztár végrehajtatónak Hoju Andrej Nicolae és neje végrehajtást szenvedők elleni 95 frt. tókekóvetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróság) területén lévő Fogaras határára fekvő a fogarasi 451 sz. tjkvben A + 1815 hrsz. ingatlanra az árverést 720 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fennébb megjelölt ingatlan az 1898. évi Deczember hó 12 ik napjának délelőtti 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezoi szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 72 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. 42 § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 § ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60 t. cz. 170 §-ban értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1898 évi január hó 6 ik napján

A fogarasi kir. bíróság mint társakönyvi társaság

4031—1.

CSÁSZAR
kir. társaság

Impr. cáil. fer. ung. in argint 4 1/2% . 100.—
Oblig. cáil. fer. ung. de ost. I. emis. 120.—
Bonuri rurale ungare 4% 95.75
Bonuri rurale croate-slavone . . . . . —.—
Impr. ung. cu premii 161.75
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin . 138.—
Renta de argint austr. . . . . 101.—
Renta de hârtie austr. 100.80
Renta de aur austr. 119.65
Losuri din 1860. . . . . 140.40
Acții de-ale Bânței austro-ungară . 912.—
Acții de-ale Bânței ung. de credit. 384.—
Acții de-ale Bânței austr. de credit. 354.75
Napoleond'ori 9.54 1/2
Márca imperiale germane 58.90
London vista. 120.60
Paris vista 47.60
Rente de coróne austr. 4% 101.45
Note italiene. 43.80

Cursul pieței Brașov.

Din 10 Noemvre 1898.

Bannota rom. Cump.	9.50	Vënd.	9.53
Argint român. Cump.	9.46	Vënd.	9.48
Napoleond'ori. Cump.	9.52	Vënd.	9.54
Galbeni Cump.	5.60	Vënd.	5.65
Ruble Rusesci Cump.	127	Vënd.	128
Márca germane Cump.	58 50	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.70	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Se caută pentru un post de „Ajutor de administrator“ la o moșie mare din România, un domn diplomat al școlei de agricultură cu bune referințe sciind limba română și germană. Salar 2400 lei anual, casă de locuință, lemne, precum și alte avantaje.

Ofertele se vor adresa **Scarlat Sturza**, Gara Janca, Judetul Braila, România.
395,10—20.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nr. 4943—1898.

PUBLICAȚIUNE.

La un câne fără stăpân, aflător sub supraveghierea veterinară, care a mușcat 2 copii și mai mulți câni, s'a constatat pe temeiul opinionărei veterinare polițiane în 5 a lunei curente turbarăa.

In sensul §. 68 al art. de lege VII. din 1898, se dispune prin această, începând cu ziua de 6 Novem. pe întregul teritoriū orășenesc o conțumăție de câni pentru 40 de zile; observându-se tot-deodată, cumcă câni proveduți in sensul §. 6 al statutului de câni. cu botniță au de a fi conduși afară de această de frênghia, pe când câni de curte sunt de a se tiné legați.

Nemantineră acestei publicațiuni se pedepsece conform § lui 154 pct. i) al art. de lege VII din 1888 cu o pedepsă pânăla 100 fl., pe când câni cari umblă liber pe strada, se vor ucide in seosul §-lui 188 a ordinațiunei ministeriale pentru executarea amintitei legi călăul orășenesc.

Brașov, in 6 Novembre 1898.

1—3, Căpitănatul orășenesc.

Locuri de pășune

pentru vite în ținutul hotarului Rotbav, și anume:

I, Pădurea bisericeii evang. circa 366 holde catastrale de mare, cu suma anuală de fl. 1600, și

II Câmpul ce s'a comasat la acest loc, circa 264 holde catastrale de mare, cu suma anuală de fl. 1000, **se vor da în arêndă pe 6 ani**, prin licitațiune orală, seu pe cale de oferte, in ziua de 20 Novembre st n. 1898. Inceputul licitațiunei la 2 ore p. m., in localul școlei evang. din Rotbav.

Amatorii de a arênda aceste locuri, au de-a depune vadiu de 10% după sumele anuale înainte de începerea licitațiunei.

Ofertele au se fie însoțite cu vadiu de 10% după sumele de sus, și cu declarația, că oferentului i sunt cunoscute condițiile și le acceptăza necondiționat.

Informații mai de-aprópe se pot lua dela

Presbiteriul Evang.

Rotbav, 6 Nov. 1898.

2—347

— O beutură bună! —

BERE de SCHWEHAT

din berăria lui **A. Dreher** din Klein Schwehat, vine la vênđare din 12 Novembre a. c. ?? Unde ???

în hala de bere a lui GABEL,

1 pahar (3 deci) 8 cr.

Duminecă în 13 Neveembre la dejun

BEREA-BOCK.

La **GABEL.**

Cea mai bună beutură!

— **A V I S.** —

Am onórea a aduce la cunoscința On. public, că **am arangiat din nou, complet**

Magazinul meu de manufactură,

din Strada Vămii Nr. 8,

și sunt în plăcută poziție de a servi cum în trecut, așa și de aci înainte, On. mea clientelă, cu mărfuri solide calitate bună și prețuri ieftine.

Rugându-mă de o visitare numărósă sunt

cu tótă stima:

Karácsony Kiss M.

407,8—3.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul a 5 cr. se vând la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.

MOTTO:

Dacă doresci, ca mândra Fortună
Pone de aur să-ți dăruescă
Sus, cu grăbire 'n a ei grădină
Săminte aruncă, ca să 'ncolțescă.

Și acesta nu e pur fantasmie.
Căci a deitei mare-inspirare
La încercarea în loterie
Aduce adesea avere mare!

7—10

Losuri ale loteriei de clasă r. ung.

in mare asortiment de numere diferite pe cât vor fi disponibile să capêta la cassa de bancă

NUSSBÄCHER & BEER BRAȘOV,
(Transilvania).

Prețul losurilor clasa I.: Un los întreg fl. 6 = lei 12.70, o jumătate fl. 3 = lei 6.75, a patra parte fl. 50 cr. = lei 3.20. — A-se trimite și porto 20 cr., seu 60 centime.

Prospecte la cerere gratis și franco.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.